

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 412/2016
21.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.П., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.П., адвоката С.М. из Б., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју 1Кв.254/2015 од 23.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж2-171/16 од 12.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.П., адвоката С.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју 1Кв.254/2015 од 23.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж2-171/16 од 12.02.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју 1Кв.254/2015 од 23.12.2015. године, одбијена је молба окривљеног Ђ.П. за рехабилитацију по пресуди Општинског суда у Бечеју К 114/07 од 26.06.2007. године, која је постала правноснажна дана 04.09.2008. године, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ и по пресуди Основног суда у Новом Саду К.24731/2010 од 10.10.2010. године, која је постала правноснажна дана 23.11.2011. године, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ.

Апелациони суд у Новом Саду, решењем Посл.бр. Кж2-171/16 од 12.02.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Ђ.П. изјављену против решења Основног суда у Бечеју 1Кв.254/2015 од 23.12.2015. године.

Бранилац окр. Ђ.П., адв. С.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са ставом 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијано решење преиначи тако што ће усвојити молбу за судску рехабилитацију по пресуди Општинског суда у Бечеју

К. 114/07 од 26.06.2007. године и пресуди Основног суда у Новом Саду К.24731/2010 од 10.10.2010. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика у кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ђ.П. је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, уз позивање на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и оспорава као погрешно правно становиште првостепеног и другостепеног суда да нису испуњени услови, у смислу члана 100. у вези чл. 98. и 99. КЗ, за судску рехабилитацију окривљеног. С тим у вези бранилац окривљеног наводи да насупрот становишту суда, није од утицаја околност да је окривљени друго кривично дело (из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. КЗ) за које је оглашен кривим пресудом Основног суда у Новом Саду К.24731/2010 од 10.12.2010. године, извршио у време проверавања из условне осуде изречене за прво кривично дело (из члана 344. став 2. КЗ) пресудом Општинског суда у Бечеју К.114/07 од 26.06.2007. године, већ да је суд био у обавези да цени постојање услова за рехабилитацију из члана 99. став 2. КЗ, као и да је услов који се тиче невршења кривичних дела у року из члана 98. став 2. тачка 2) КЗ у сваком случају испуњен у односу на дело из наведене пресуде Основног суда у Новом Саду.

Међутим, повреде закона-одредаба члана 100. у вези са чл. 98. и 99. КЗ, на које се указује у предметном захтеву за заштиту законитости, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису предвиђене као законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ђ.П. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.